

[Ministeren for offentlige arbejder.]

lem Tåstrup og Hedehusene. Hermed er den samlede længde af færdige motorveje nået op på 376 km.

På Sjælland er der arbejder i gang på følgende strækninger:

Motorringvejen fra Jyllingevej til Holbæk-motorvejen, der forventes åbnet i eftersommeren 1977.

Ringvej B 4 fra Holbækmotorvejen til Ballerupvej. Strækningen forventes åbnet ultimo 1977, og samtidig vil de nordligste 3 km af B 4 mellem Ballerupvej og Ballerup Boulevard, der blev færdige og åbnet for trafik i december 1976, blive udlagt som motorvej.

Jyllingevejs forlængelse mellem Ringvej B 3 og B 4, der forventes færdig i 1978.

Hillerødmotorvejen fra Farum til Nørre Herlev, der ligeledes forventes færdig i 1978.

I Jylland arbejdes der i øjeblikket på følgende strækninger:

Grænsen-Åbenrå nord med forventet åbning i 1978.

Nr. Stenderup-Vejle nord med forventet åbning i 1979.

Skanderborg-Århus, der vil blive åbnet i efteråret 1977.

Samt endelig den 5 km lange motorvejsstrækning uden om Skødstrup og Løgten, der forventes færdig i 1978.

Længden af motorvejsnettet udvides således i 1977 med 38 km til 414 km.

Jeg skal herefter knytte nogle bemærkninger til lovforslaget.

Ved behandlingen af sidste års lov om visse hovedlandeveisstrækninger gav et flertal i folketinget tilslutning til det da fremsatte forslag om etapevis udbygning af visse motorvejsstrækninger, således at disse i første omgang udføres som 2-sporede. Min forgænger nævnte da, at den 2-sporede udførelse i første etape af strækningen Rise-Hjarup-Skovby måtte ses i sammenhæng med en tilsvarende udførelse af strækningen fra Skovby til Christiansfeld. Dette følges nu i nærværende lovforslag op med forslaget om anlægget af denne strækning, der altså også i første etape forudsættes udført som 2-sporet.

Vedrørende de enkelte vejanlæg og omklassificeringer skal jeg i øvrigt henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Forslaget har været forelagt vejnævnet, der har kunnet tiltræde det.

I sin udtalelse har nævnet dog fremhævet, at

et medlem har kritiseret, at den sønderjyske motorvej i første etape anlægges som 2-sporet vej.

Det har været på tale i lovforslaget at medtage en forlængelse af hovedlandevej 319, Sønderborgvejen. Dette forslag er imidlertid ikke på nuværende tidspunkt gennemarbejdet, men vil muligt senere kunne medtages som ændringsforslag til lovforslaget.

Dette anlæg, en forbindelsesvej fra hovedlandevejen Sønderborg-Åbenrå til den sønderjyske motorvej, blev jo drøftet i forbindelse med behandlingen af sidste års lovforslag. Min forgænger gav da udtryk for, at dette anlæg, der kræver en nærmere drøftelse af linieføringen, bør være klar til ibrugtagning, når hele den sønderjyske motorvej er etableret. Dette vil dog også kunne nås, selv om Sønderborgvejens forlængelse først kommer med i næste års lov.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Jeg tillader mig endelig for folketinget at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om elektriske stærkstrømsanlæg*. Der er her tale om en helt uændret genfremsættelse af det forslag, som min forgænger fremsatte den 3. december 1976, og som var til første behandling den 12. januar 1977.

Ændringerne går for det første ud på en justering og omformulering af den bemyndigelse, der allerede findes i stærkstrømsloven, til at fastsætte regler om stærkstrømsanlæg, installations- og konstruktionsforskrifter samt prøvning og godkendelse af elektrisk materiel. For det andet søges der hjemmel til at muliggøre stærkstrømslovens ikraftsættelse i Grønland.

Hensigten med den første del af forslaget er at tilpasse bestemmelserne i stærkstrømsloven til de i EF vedtagne regler om sikkerhedskrav til elektrisk materiel og kontrol med kravenes opfyldelse. Den nugældende danske kontrolordning for elektrisk materiel går ud på, at materiellet skal være typegodkendt af Danmarks elektriske materielkontrol (DEMKO) og forsynet med godkendelsesmærke (D-mærke), inden det bringes på markedet her i landet. Denne ordning med en forudgående tvungen godkendelse er imidlertid i strid med et inden for EF vedtaget direktiv, der dels har til formål gennem et harmoniseringsarbejde at tilvejebringe ensartede sikkerhedsmæssige krav i de enkelte lande og dels skal forhindre, at de enkelte

[Ministeren for offentlige arbejder.]

lande under påberåbelse af sikkerhedsmæssige hensyn skaber hindringer for den fri omsætning af elektrisk materiel i Fællesskaberne.

Lovforslaget tager derfor sigte på i stedet at indføre en ordening, hvor der foreskrives pligt til straks ved markedsføringen af en ny type elektrisk materiel at foretage anmeldelse til DEMKO, der derefter anstiller de nødvendige undersøgelser af, om materiellet opfylder konstruktionsforskrifterne. I det omfang der ikke foreligger prøvningscertifikater fra anerkendte prøvningsanstalter i udlandet eller fyldestgørende dokumentation for, at fabrikanten selv har foretaget de nødvendige prøvninger efter de retningslinier, der er fastsat i de harmoniserede regler, skal DEMKO efter forslaget foretage afprøvning af et eksemplar af materiellet. Hvis det konstateres, at materiellet opfylder konstruktionskravene, foretager DEMKO registrering af materiellet som lovligt. Hvis kravene derimod ikke er opfyldt, kan det pålægges fabrikant og forhandlere at ophøre med forhandlingen af det pågældende produkt og at tilbagekalde allerede solgte eksemplarer.

Den nugældende danske kontrolordning er altså strengere, end hvad der kan godtages efter EFs regler, og på grund af den tvungne godkendelse forud for markedsføringen har man her i landet på en administrativt bekvem måde kunnet opretholde et højt sikkerhedsniveau for elektrisk materiel. På denne baggrund har det naturligvis ikke været helt uden betænkeligheder at skulle tilpasse kontrolsystemet til EFs krav om, at der ikke må skabes hindringer for den fri omsætning af elektrisk materiel inden for Fællesskaberne. Ved forhandlingerne om dette spørgsmål blev der imidlertid fra de andre EF-partners side vist megen forståelse for de danske synspunkter, og under hensyn til det danske ønske om at kunne bevare en usvækket myndighedskontrol med de varer, der bringes på markedet i Danmark, gik de andre stater med til, at Danmark for sit vedkommende kan vedblive med at indkalde eksemplarer af de enkelte materieltyper til undersøgelse. Denne ret vil man som nævnt benytte sig af, og man vil samtidig forsøge at intensivere den stikprøvekontrol, som DEMKO allerede foretager af det materiel, der findes i forretningerne. Hertil kommer, at selv om det under den fremtidige ordening lettere vil kunne lade sig gøre at markedsføre materiel, der ikke opfylder konstruk-

tionsforskrifterne, vil dette fremdeles være en strafbar handling.

Endvidere skal jeg fremhæve den foreslåede regel om pligt for forhandlerne til at tilbagekalde produkter, der ikke opfylder konstruktionsforskrifterne. Denne tilbagekaldelsespligt må forventes at ville få en betydelig præventiv virkning. Det må derfor antages, at den foreslåede nye ordening med kontrol af materiellet efter markedsføringen ikke vil indebære nogen forringelse af det nuværende sikkerhedsniveau med hensyn til beskyttelse mod berørings- og brandfare ved elektrisk materiel. Det kan i øvrigt bemærkes, at der ikke findes noget som helst holdpunkt for at antage, at der i de øvrige EF-lande, hvor myndighederne ikke foretager en så indgående kontrol med elektrisk materiel som i Danmark og de øvrige nordiske lande, skulle findes et generelt lavere sikkerhedsniveau.

Et sammenligneligt statistisk materiale vedrørende elektricitetsulykker foreligger imidlertid ikke. Her i landet gælder der ikke så specificerede regler om udarbejdelse af ulykkestatistikken, at man kan være sikker på, at alle elektricitetsulykker registreres. Heller ikke på det internationale plan foreligger der aftaler om udarbejdelse og udveksling af sådan statistik. Selv om statistisk materiale forelå, ville det i øvrigt i de fleste tilfælde være umuligt at udtale noget sikkert om, hvornår en ulykke eller brand skyldtes konstruktionsfejl i det elektriske materiel, mangelfuld installation, dårlig vedligeholdelse af materiellet eller forkert brug.

Det pågældende EF-direktiv blev vedtaget i februar 1973, men under hensyn til, at den her i landet gældende kontrolordning skulle ændres på væsentlige punkter, blev der indrømmet Danmark en overgangsperiode på 5 år. Den nye kontrolordning agtes derfor sat i kraft pr. 1. februar 1978.

Den nugældende kontrolordning hviler økonomisk i sig selv, idet DEMKOs udgifter dækkes fuldt ud gennem de afgifter, som fabrikanter og importører betaler dels for den afprøvning af materiellet, der danner grundlag for typegodkendelsen, dels for opretholdelsen af godkendelserne. Under den foreslåede nye kontrolordning vil det ikke være muligt af hensyn til EFs regler at fastsætte afgifter i et sådant omfang, at samtlige udgifter ved kontrolvirksomheden vil kunne dækkes. Det er derfor foreslået, at det manglende beløb opkræves hos

[Ministeren for offentlige arbejder.]

elværkerne, der i forvejen er med til at dække udgifterne ved det offentliges virksomhed på området for den elektriske sikkerhed, idet elektricitetsrådets driftsudgifter inddækkes fuldt ud af de store elværker.

Fra industriens side er der fremsat ønske om, at industriens elforbrug undtages fra at bidrage til DEMKOs underskud. Dette ønske kan forekomme rimeligt i betragtning af, at industriens maskiner i almindelighed ikke er undergivet DEMKOs kontrol. Jeg er derfor villig til – i lyset af, hvad der måtte komme frem under førstebehandlingen eller under udvalgsarbejdet – at tage dette spørgsmål op over for handelsministeren, idet fordelingen af elværkernes bidrag til DEMKO på de enkelte forbrugergrupper henhører under den nye elforsyningslov, der trådte i kraft den 1. januar i år.

Ud over gennemførelsen af en ny kontrolordning for elektrisk materiel tager lovforslaget også sigte på ikraftsættelse af stærkstrømsloven i Grønland. Baggrunden for ønsket herom er, at de grønlandske elværker, som for de flestes vedkommende drives af Grønlands tekniske Organisation, skal overtages af de grønlandske kommuner pr. 1. januar 1979. Der opstår derved et behov for at kunne føre tilsyn med værkerne og med stærkstrømslovens overholdelse i det hele taget, på samme måde som elektricitetsrådet gør det her i Danmark.

Med disse ord, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale forslaget til velvillig behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Grethe Fenger Møller) (KF):

Jeg skal herved fremsætte forslag til lov om ændring af lov om film og biografier, så ministeren får mulighed for at standse bevillinger, der strider imod statens interesser. Jeg skal anmode om en hurtig og velvillig behandling af lovforslaget.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Hermed skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om film og biografier.

Et med dette forslag identisk forslag blev fremsat den 24. november og underkastet 1. behandling den 8. december 1976 (se Folketingstidende 1976-77, 1. samling, sp. 1992 og

2927). Lovforslaget bortfaldt i medfør af folketingsvalget den 15. februar 1977.

§ 32 i loven om film og biografier bestemmer, at loven skal optages til revision i dette folketingsår. Det er lovforslagets hovedsigte, at den gældende lov forlænges i realiteten uændret for 4 år. Jeg henviser herom til de nævnte steder i Folketingstidende og til bemærkningerne til lovforslaget, idet jeg anbefaler forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Karen Thurøe Hansen) (KF):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Ændring af regler om udbetaling af pensions-tillæg) med det formål, at folkepensionister, som ikke oppebærer førtidspension, får samme folkepension. Med andre ord: at pensionstillægget udbetales fuldt ud til disse folkepensionister.

Med hensyn til finansieringen af forslaget skal jeg henviser til den sociale pensionsfond og de tanker, som mit parti tidligere har gjort gældende her i tinget om at bruge den kommende udvidelse af folkepensionsudbetalingerne (som følge af udbetalinger fra den sociale pensionsfond) til først og fremmest at løse spørgsmålet om samme pension for alle.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er vi i dag i Danmark i den situation, at folk, der gør en indsats gennem opsparing eller arbejde, risikerer at få en lavere nettoindkomst end de, der afstår fra denne indsats.

Det fremhæves ofte, at mange ældre har det bedst, hvis de ikke helt afbryder kontakten med arbejdsmarkedet, men vi straffer dem, hvis de følger dette råd.

Vi mangler og kommer i de følgende år i uhyggelig grad til at mangle privat opsparing, men vi ser altså eksempler på, at samfundet ikke alene tager frugten af opsparingen, men herudover et rent kontant straffebeløb fra folk, der sparer op. I betragtning af, at alderdomsopsparingen er en af de væsentligste former for privat opsparing, forekommer det mig tvivlsomt, om vi nogen sinde får orden i den danske økonomi, hvis vi stadig straffer dem, der sparer op til deres pensionisttilværelse.

Som også eksemplet i de bemærkninger, som ledsager lovforslaget, viser, er der flere faktorer, der spiller ind, når de ældre skaffer sig en ekstra indtægt, og når samfundet helt eller delvis fratager dem denne indtægt. Vi er indstillet